17.3. Slava lingvokonstruado en la 21-a jarcento

17.3.1. Fikciaj slavaj lingvoj

Antaŭ la virtuala epoko, fikciaj slavaj lingvoj estis nekonataj, sed la ŝanĝo okazis lige al diverseco kaj kvanto da nove naskiĝantaj conlangs. Pli ol cento da novaj projektoj ekestis, ekde plenvaloraj lingvoj ĝis nuraj skizoj. Aparte notindaj estis lingvoj inspiritaj per manko de nordslava lingvobranĉo. La plej malnova estis Sevoria lingvo (Sievrøsku, James Campbell, 1992), la lingvo de fikcia insulo en la Balta maro. Tri aliaj lingvoj troviĝas en la alterna historia projekto Ill Bethisad: slavo-urala Vozga lingvo (Vŭozgašchai, Jan van Steenbergen, 1996), Našica/Nasika (Jan Havliš, 2001) kaj Skuodia lingvo (Skuodian, Pavel Iosad, 2002). Menciindas ankaŭ kvin lingvoj de Libor Sztemon: Slavëni, Seversk, Slavisk, Lydnevi kaj Mrezisk (2000-2001). Nordslava estas ankaŭ la Novegrada lingvo (Новеградескей лизике, 2006) de Martin Posthumus, bone ellaborita kaj metita en detalan kuntekston. Inter dekoj da slavaj lingvoj kreitaj de membroj de la Polskie Forum Językotwórców ("Pola forumo de lingvo-kreantoj"), ankaŭ troviĝas kelkaj nordslavaj, ekz. Gárðnenskú jásyk, Onegskoi ezeik, Rodsku jezuk, Jazyč süovškij kaj Svenska mova. Nordslavaj lingvoj estas diversaj, sed la plej multaj el ili havas ion komunan, nome ili supozas influojn skandinaviajn, uralajn kaj/aŭ nordrusajn. Alia rimarkinda projekto estas Siberia lingvo (Сибирской говор) de Jaroslav Zolotarjov, rusa bloganto de Tomsk. Ĝi prezentiĝis en 2005 kiel nova orientslava lingvo bazita sur (parte mortintaj) dialektoj de Siberio kaj norda Rusio. En 2006 ĝis 2007 ĝi eĉ havis propran vikipedian projekton kun prefikso ru-sib, kiu kaŭzis grandan disputon en la vikipedia komunumo, ĝis ĝi estis forigita en novembro 2007. Tamen, ĝia evoluigo kontinuis kaj la vortaro en la jaro 2017 havis pli ol 38 000 vortojn.

17.3.1.1. Sur la spuroj de nordslavaj lingvoj

Nordslavaj lingvoj, kiel supozate, tipologie iom diferenciĝis de la orientaj kaj okcidentaj. (Unu de la diferencoj estis la kategorio de verba aspekto finita kaj nefinita, kiu estas unu de la tipaj trajtoj de slavaj lingvoj, sed ne ekzistas ekz. en ĝermanaj lingvoj, resp. estas esprimata alimaniere.) Kiel evoluiĝus la norda lingva grupo – aŭ lingvo, ekz. malnovgoroda? Novgorodo apartenis al la hansaj urboj, ĝi do ne estis regata de la rusa graflando kaj staris sub influo de ĝermanlingvaj hanso-membroj. Tiam la lingvo enhavintus ĝermanajn elementojn. La plej konata conlanger, okupiĝanta per tiuj ĉi ideoj, estis ĉeĥo Libor Sztemon (1978–2002), kiu estis kunlaboranto de la projekto Panlex (gvidata de esperantisto Jonathan Pool) por enkomputiligo de multlingvaj vortaroj. Sztemon lanĉis entute 22 lingvoprojektojn, inklude de la kvin supre menciitaj «nordslavaj» (vidu http://ls78.sweb.cz/libor.htm). Sztemon detale prezentis gramatikojn, vortprovizojn de ĉ. 500 vortoj kaj kelkajn tekstojn, inklude de propraj poemoj; ne mankis la tradicia "Patro nia", unu el la kutimaj kompartekstoj de conlangs. Jen ekzemple *Slavëni*, kun la propra alfabeto kaj fonemprovizo: